

Farnost Mladá Vožice ve spolupráci s městem Mladá Vožice si vás dovoluji pozvat v neděli 18. 8. v 10.00 na

Poutní Slavnost na Hrad

*hlavní celebrant P. Jáchym Jaroslav Šimek
misionář v Austrálii, Thajsku, USA*

Předprogram:

Pátek 16. 8. 16.00 Tichá adorace, příležitost k rozhovoru s knězem, sv. smíření
17.00 Mše sv. v kostele sv. Martina

Sobota 17. 8.

10.00 Mše sv. na Klokotech biskup Mons. Pavel Posád (odjezd autobusu pouze v případě zájmu v 9.00 z Ml. Vožice od kostela).
5.00 Odchod pěších poutníků od kostela do Klokot.

Neděle 18. 8.- 9. 30

Uvítání hosta před kostelem sv. Martina

Průvod na Hrad

10.00 Slavnostní liturgie u kaple P. Marie na Hradě

Slavnostní liturgii doprovází dechová hudba

Žehnání desky kanovníka Morávka čestného občana města

Odpoledne koncert ÚH Posádky ČR

Poděkování. Děkujeme všem, kteří přispěli do sbírky na povodně

Vydává ŘKF Mladá Vožice, Morávково nám. 21, 391 43

www.farnostmladavozice.cz. Tel. 731 402 979

Náklad 300 kusů; Neprodejné; srpen

Doporučený příspěvek na 1 číslo cca 5,-Kč

FARNÍ ZPRAVODAJ MLADOVOŽICKA č. 4

Čtvrtletník farností – poutní číslo – Pozvánka na pout'

Mladá Vožice

Nová Ves

Šebířov

Smilovy Hory

Vrcholtovice

Hlasivo

Dobrá rada nad zlato.

Toto staré okřídlené přísloví nám říká, že pokud nám někdo dobře poradí, má to větší hodnotu než peníze, diamanty nebo zlato. O co víc se život stává v posledních letech složitější a uspěchanější, o to víc v něm hrají roli poradny a poradci. Vymysleli jsme nejrůznější poradny pro ohrožená manželství, jiní poradci nám mohou pomoci s oddlužením, existují právní, sociální, pedagogické a jiné poradny. Zvykli jsme si hledat jednoduchá, rychlá a snadná řešení. Aby nás to moc nestálo a výsledek aby byl v krátké době. Málokdy se mladí lidé radí s rodiči či učiteli a téměř vůbec ne s kněžími. Mají své vzory a napodobují své idoly. Žádat o radu kněze je znamením návratu do středověku. A my přece jsme moderní. Jsme nebo nejsme? Co je to být moderní? Dějiny spásy nám ukazují P. Marii jako Matku dobré rady. Dobrá rada nemusí přijít okamžitě jako požadované zboží z automatu. Dobře poradit to znamená velkou dávku empatie, oběti a lásky k druhému člověku. Často není možné dobře poradit, aniž bychom druhého znali. Život P. Marie stál na hodnotovém žebříčku, který se nemění.

Pravda je pravdou a slovo dané včera platilo, platí a bude platit. Téměř opačně je to v našem praktickém životě. Možná, že jsme na něco podstatného zapomněli, nebo jsme dali přednost hodnotám, které se nám zdály důležitější. Život každé společnosti i rodiny musí mít vizi tedy pohled do budoucnosti a musí stát na pevných základech. Pokud ne, tak směřujeme ke dnu. Plavat je někdy náročné zvláště proti proudu, ale je to nutné k překonání nebezpečných proudů, které by nás mohli strhnout s sebou. Život zachráněného (spaseného) člověka je lepší než marné oživovací pokusy záchranářů, které mohou vrátit život, ale ne zachránit člověka před duchovní prázdnotou. JaKa

V červenci nastoupil do Mladé Vožice P. Jiří ze Sedlice. Při té příležitosti jsem mu položil otázku:“ Otče Jiří kdy jsi byl vysvěcen na kněze a kde všude jsi působil, než jsi zakotvil v Mladé Vožici“?

„Na kněze jsem byl vysvěcen 27. června 1965 v Litoměřicích. Byli jsme první, které otec biskup František Tomášek oficiálně světil. První místo bylo kaplanské v Blovicích, bydlel jsem v Přešticích a měl jsem na starosti tři farnosti Dolní Lukavice, Horšice a Letiny. Dnes tyto farnosti patří do Plzeňské diecéze. k 1. říjnu 1965 jsem nastoupil na vojenskou službu. Po návratu jsem byl ustanoven za kaplana do Mladé Vožice, bydlel jsem ve Smilových Horách. 1. října 1968 jsem přišel do Horního Záhoří u Písku. V té době bylo dost dětí na výuku náboženství. Na faře jsem nemohl bydlet, protože tam bylo sídlo mateřské školy a školní jídelny. Po delším projednávání a odvolání ze strany církve v roce 1972 soud rozhodl o uvolnění farní budovy. Důsledkem toho jsem se stěhoval do Benešova nad Černou.. V neděli jsem slavil pouze dvě mše sv. V tomto kraji žilo hodně rumunských Slováků. Před 150-200 lety se vystěhovali do Rumunska. Po roce 1945 se mnozí z nich vrátili zpět do pohraničí.. Na mši sv. bylo v neděli kolem 100 lidí. V roce 1977 jsem byl přeložen do Lomnice nad Lužnicí. Nejdříve jsem pečoval o tři farnosti, každá v jiném okrese a pak ještě o čtvrtou. Do této farnosti patřilo poutní místo Mláka, kde se slavila liturgie pouze jednou v roce.. Účast na mši se pohybovala kolem 60 účastníků.. Ve škole počet dětí na nábo-

tie nebo rezignace! To znamená současně s darováním se i odvážné vykročení Bohu naproti! Podobně také Petr vystoupil z lodi a šel za Ježíšem po vodě. R.M.

Poděkování

Jménem Farní charity Tábor bychom chtěli poděkovat paní Janě Káškové a Římskokatolické farnosti Mladá Vožice za zorganizování humanitární sbírky pro občany, kteří byli na začátku měsíce června v tábořském regionu postiženi povodní. Humanitární sbírka byla Farní charitě Tábor předána 13. června 2013.

Povodeň během jediné chvíle zasáhla lidem do jejich životů a na dlouhý čas změnila osudy jejich rodin. Poděkování a velkou vděčnost proto chceme vyjádřit i všem občanům Mladé Vožice, kterým životy a osudy postižených lidí nebyly lhostejné a kteří věnovali do humanitární sbírky potřebné věci – úklidové a dezinfekční prostředky, toaletní potřeby, ručníky, povlečení, deky.

Velká voda postupně opadává a pro postižené rodiny přicházejí náročné okamžiky - čas úklidu a sčítání škod. A právě poskytnutím věcí z výše uvedené sbírky, tolik potřebných právě v těchto dnech, jim jejich situaci můžeme alespoň trochu ulehčit.

Ještě jednou vám děkujeme za ochotu, podporu a poskytnou pomoc.

Za Farní charitu Tábor
Ivana Hašplová, ředitelka

*Výlet dětí na konci školního
roku do Tábora*

Katolická charismatická konference v Brně.

Takovýto titul jsem četl v Katolickém týdeníku před sedmi lety. Bylo to pozvání na Brněnské výstaviště, kde, od té doby, tyto konference probíhají. Nabídka mě zaujala, protože tehdy jsem neměl nikoho, s kým bych mohl mluvit o věcech víry, s kým bych se mohl modlit a objevovat a uskutečňovat plány, které s námi Bůh má. Trochu jsem se zdráhal jet do Brna na tak velkou akci, kde bude několik tisíc lidí a navíc charismatiky jsem znal jen z toho vtípu, že u charismatiků se říká: Kdo chce kafe ruce dolů. Měl jsem obavu, že jsou nějakí podivní, možná fanatičtí. Ale když to nabízí Katolický týdeník... Nakonec jsem se tam vydal a už mi to zůstalo! Těším se tam každý rok! Zjistil jsem, že se o fanatiky rozhodně nejedná, ale našel jsem tam to, co jsem hledal! Nejsou to jen vynikající přednášky, zajímaví zahraniční hosté, krásné mše a společné modlitby. On tam totiž probíhá i jakýsi paralelní program. Jsou to „náhodná“ setkání a hovory s nejrůznějšími úžasnými lidmi. A to i z řad řeholníků nebo sousedů Slováků. Ze všeho nejvíc mě povzbuzuje a vůbec co mi nejvíc dává, je využívání služby těch, kteří mají dar modlitby. Oni jsou po dvojicích k dispozici během programu. Trpělivě a s nebyvalou účastí vyslechnou toho, který k nim přijde a pak se za něho modlí. Mohu říci, že vždy tyto modlitby měly pro můj život velký význam! Co se zdálo neřešitelné, zdárně se pohnulo, bolavé věci se začaly hojit. A jako takový bonus přichází velká radost, pokoj a zážitek přijetí od našeho dobrého Pána. Je to zkušenost, že to, co říká Ježíš v evangeliích, je pravda! Na letošní konferenci, kterou tradičně zahajuje pan biskup Cikrle, přijel také biskup Radkovský a dokonce i kardinál Vlk, na jehož radostná a povzbudivá slova všichni reagovali velkým potleskem. Když píši tyto řádky, dochází mi jedna velká věc! Úspěchy Katolické charismatické konference nejsou jen v těch přednáškách a mších. Vždyť i tam kde jsme, máme možnost se zúčastňovat mší, slyšet dobrá kázání, modlit se a setkávat se s ostatními! Uvědomil jsem si, že vše se odvíjí od našeho postoje. Bůh dává svoje milosti, dary, dokonce jimi plýtvá, ale záleží na mém očekávání, otevřenosti, opravdovosti, důvěře a vlastně víře. Je to takový postoj Panny Marie, když se dala Bohu k dispozici, vzdala se svých plánů, představ a řekla: Ať se mi stane podle Tvého Slova! To ale není apa-

ženství ubýval, až se náboženská výuka přestala vyučovat úplně. V té době jsem měl řadu dalších úkonů svatby, křty, pohřby. Do Pacova jsem nastoupil v roce 1993. Spravoval jsem čtyři farnosti. V sobotu jsem slavil dvě mše sv. Na faře sídlila farní Charita.. Po úraze autem a uzdravení jsem nastoupil do Vodňan. Od 1. ledna 1998 jsem byl znovu v Pacově. V květnu 1998 jsem byl přeložen do Sedlice u Blatné. Jeden rok jsem spravoval dvě farnosti, od roku 1999 tři. V sobotu jsem jezdil na mši sv. do Zadních Zborovic. Náboženství učila katechetka v Radomyšli, v Sedlici já občas v kostele. P. Jiří

Anděl podává Boží Matce dlouhý pás plný zašmordchaných uzlů, ona je rozvazuje a pouští z rukou zcela hladkou stuhu, kterou zachycuje druhý anděl. Žena je oděná sluncem, má pod nohama měsíc a korunu dvanácti hvězd kolem hlavy, svou levou nohou drtí hlavu hada. Nad výjevem se vznáší bílá holubice, zatímco zcela vespod spatřujeme jiného anděla. Vede ke kostelu poutníka, doprovázeného psem. Stojíme před obrazem Maria Knotenlöserin, Maria, rozvazující uzly, uchovávaném v srdci bavorského Augšpurku. Tamní poutní kostel sv. Petra – St. Peter am Perlach – navštěvují každoročně tisíce věřících. Prosí Kristovu Matku, aby rozpletla uzly, o které zadrhávají jejich pozemské životy. Velkým ctitelem tohoto mariánského obrazu je rovněž Svatý otec. Papež František také rozšířil úctu k Panně rozvazující uzly ve své vlasti. O oddanosti věřících argentinské Virgen Desatanudos vypráví rektor katedrály v Buenos Aires, O. Alejandro Russo: „Svatý otec jako jezuitský kněz strávil nějakou dobu v Německu na studiích. V jednom kostele tam uviděl obrázek Panny rozvazující uzly. Přivezl si tyto pohlednice do Buenos Aires a začal je přikládat do všech svých dopisů. Úcta k tomuto mariánskému vyobrazení se rychle šířila, až se jedna argentinská malířka, Ana Betta di Berti, nabídla, že vyhotoví jeho kopii pro kapli jezuitské univerzity v Buenos Aires (Universidad del Salvador). V této kapli Pannu Marii uctívalo a navštěvovalo mnoho lidí, takže její prostor brzy nedostačoval. Někteří zaměstnanci univerzity, farníci ze čtvrti Agronomía, požádali

svého faráře o umístění ještě větší kopie obrazu do kostela San José del Talar. Stalo se tak 8. prosince 1996. Kult Matky rozvazující uzly se rozrostl natolik, že o víkendech a každého osmého dne v měsíci přicházelo a dosud přichází 20 až 30 tisíc lidí. Další kopie obrazu, byť nevalné umělecké kvality, se objevily v mnoha dalších farnostech ve městě a kraji. Pro argentinskou církev je to tedy velmi důležitý projev zbožnosti, který tehdejšího arcibiskupa Buenos Aires vedl ještě k dalšímu kroku. Před třemi lety kard. Bergoglio podepsal dekret, kterým prohlašuje farní kostel San José del Talar za “národní svatyni Naší Paní, která rozvazuje uzly”. Za tuto úctu vděčíme Svatému otci. Na jakýkoliv dopis odpovídal osobně a kromě mariánského obrázku přikládal i výjev sv. Josefa. Výjev Panny Marie rozvazující uzly používal i pro svá vánoční a velikonoční přání. Tentýž obrázek rozdával také v den svého biskupského svěcení.“

Původ mariánského obrazu není zcela přesně znám. Je připisován baroknímu malíři Johannu Georgovi Melchiorovi Schmidtnrovi (1625-1705). Zadavatelem díla má být šlechtic Hieronymus Ambrosius Langenmantel (1641-1718), který jím vyjadřuje dík za událost ze života svého děda Wolfganga. Ten prožíval vážnou manželskou krizi a stál na pokraji rozvodu. Navštívil proto jezuitu O. Jakoba Rema v německém Ingolstadtu a společně s ním se modlil k Matce Boží, aby vyhladila kritické situace. Pár se skutečně vyhnul rozvodu a manželství pokračovalo. Tato epizoda by odpovídala výjevu ve spodní části obrazu. Odkazuje ke starozákonní knize Tobíáš a zobrazuje anděla Rafaela, který vede Tobíáše k jeho manželce Sáře. „Je velmi obtížné dopátrat se přesného původu. Existuje více teorií a bylo by zapotřebí důkladného výzkumu. Podle některých verzí je autor neznámý, jiní jej přisuzují jmenovanému malíři, další zase hovoří o jiných umělcích. V každém případě originál není signován. Jisté však je, že obraz v očích věřících vzbuzuje náboženskou úctu a vyrovnanost, přestože jsou všemožně zkoušeni. Přicházejí k němu lidé s rodinnými obtížemi, mnozí otcové a matky, kteří mají problémy s dětmi, zejména kvůli drogám. Utíkají se k němu nemocní a lidé, kteří ztratili práci. Rád bych řekl toto: Modlíme se k Nejsvětější Panně, která rozvazuje i ten poslední uzlík. Jako brána k nebi, která rozvazuje uzly duší v očistci.“ „Uzel, vzniklý neposlušností Evy, byl rozvázán poslušností Marie;

co zauzlila panna Eva nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou“, píše sv. Irenej ve spise Proti bludným naukám Adversus haereses (III,22). Také tento výrok církevního otec odkazuje k bavorskému obrazu., Není bez významu, že Svatý otec den po zvolení při svém prvním veřejném vystoupení zamířil do Santa Maria Maggiore, aby uctil mariánskou ikonu Salus populi Romani, Spása římského lidu. Jako arcibiskup Buenos Aires se papež František vyznačoval velkou mariánskou úctou a také spontánní synovskou zbožností. Když vstupoval do katedrál, obdivoval mariánské obrazy a často se přibližoval k mariánským sochám, aby se jich dotkl, tak jako poutníci. Velmi uctíval Pannu Marii z Luján. Ani jeden rok nevynechal účast na říjnové pouti do Luján. Zpovídal poutníky, kteří tam přicházeli pěšky z Buenos Aires, bez přestávky třeba i celou noc. O slavnosti Těla a Krve Páně městem prochází procesí se sochou Panny Marie z Luján. Současný papež každoročně zasvěcoval město mateřské péči Panny Marie. Převzato z internetu

Vysvědčení farnosti 1+.

Nejen paní učitelky, před koncem roku dávají dětem vysvědčení, ale i pan farář může oznámkovat farnosti. Nejvýmluvnějším důkazem solidarity s nemocnými a zároveň nejlepším vysvědčením farností bylo otvírání kasiček po ukončení sbírky s názvem „Pomozte Michalce“. Do kasičky č. 1, která prošla našimi farnostmi a benefičním koncertem v kapli P. Marie na Hradě, bylo vybráno 26 228,-Kč. Kasička č. 2 byla umístěna v Jednotě bylo vybráno 9 936,-Kč a v kasičce č. 3 umístěné v obchodním středisku Flosman se shromáždilo 6 045,-Kč. Dohromady je to 42 209,-Kč. (+5Eur). Rád bych touto formou poděkoval všem, kteří nezůstali slepými a hluchými, ale velkodušně přispěli. Zdraví nebo nemoc si člověk nevybírám, přichází s nimi na svět. Jsem rád, že touto formou se podařilo shromáždit finanční prostředky a na další léčbu postižené Michalce, která už vesele cvičí v Klimkovicích. Fotografie je důkazem, že má o zábavu postaráno.

JaKa

